

יאיר ניצני מרים גבה

המדריך לבוחר המבולבל

שירות מיוחד לקראת הקלפי: האמת שמסתתרת מאחורי קלישאות הסרק של נבחרינו

הבחירות בפתח, הפריימריז כבר מאחורינו, וכל הטוענים לכתר מככבים בתקשורת בראיונות ובהצהרות למכביה. כולם רוצים את הקולות שלנו, וחשוב להם להי סביר לנו במה הם מאמינים ובמה הם טובים יותר מאלה שהיו עד עכשיו והבטיחו בדיוק את אותו הדבר. למרות שאני מאמין לכולם ובטוח שהם אנשים ישרים ונטולי אינטרסים, שרוצים רק בטובתנו וממש לא אכפת להם מעתידם או מעתיד הנהגה ברכב השרד שלהם, כדאי לפעמים, רק ליתר ביטחון, לקרוא בין השורות ולברוק אם לא מסתתרת מאחורי המילים כוונה קצת אחרת. כשירות לקוראי הנאמנים והתמימים אני מגיש ללא תמורה, באהבה אין קץ ובכפוף לשימוע, את מילון המושגים והציטוטים לבוחר המבולבל. מומלץ להניח ליד ספת הטלוויזיה או לתלות על המראה בחדר האמבטיה, למי שאוהב להתגלח עם קלמן ליברמן.

"זו היתה חגיגה לדמוקרטיה"

זו היתה חגיגה לפרסומאים, ליועצים, לזייפנים ולכל מי שעושה בוכטות מהאירוע. החגיגה היחידה שאני ראייתי היא חגיגת בר המצווה של קבלן הקולות, שבה נאלצתי להשתתף ולהביא מתנה כדי שהוא יתמוך בי.

"אני מאמין גדול בחיבורים"

לא מדובר במישהו שהצטיין בילדותו בכתיבת חיבורים, אלא בראש מפלגה, שלכאורה מנסה להוביל מהלך של איחוד עם מפלגות נוספות, אבל בעצם מתכוון ל"לבד אנחנו בקושי עוברים את אחוז החסימה. אז אם לא נתחד בר עכשיו, אחרי הבחירות אני אאלץ לעשות חיבור עם הפקיד בלשכת האבטלה".

"זו מפלגת אווירה"

הם חרשים, ויש להם כל מיני רעיונות ואידיאלים הזויים. תן להם עוד עשר שנים, וגם הם יבינו שהאווירה הכי טובה היא קומבינות ודילים.

"אני רגוע לגמרי, רפי, יש לנו נבחרת מצוינת"

אנחנו בפאניקה, המצב לא משהו, אני מוקף בחבורה של עסקנים בינוניים עם כריזמה של צנצנת מיונו, והסיכוי של הנבחרת הזאת לנצח בבחירות דומה לסיכוי של נבי חרת ישראל לזכות במדליה. אם הדובר מוסיף ומציין ש"יש לנו נבחרת צבעונית ומגוונת", כנראה היא מורכבת מאנשים שפחות מתאימים לכהן בכנסת ויותר מתאימים לדברים חשובים באמת, כמו להציע מתכונים לערבוב צבעים באיקאה או לעשות גוונים במספרה.

"יש לנו ברשימה אנשים עם ניסיון"

לאחוז ניכר מהמועמדים כבר יש תיק פלילי.

"רפי, אני מזכיר לך מה קרה בבחירות 92"

טריק של מרואיינים לבלבל את המראיין ולהתחמק מתשובה. הרי אף אחד חוץ מעמית סגל לא זוכר מה היה ב'92.

"אנחנו נביא פוליטיקה חדשה"

אין חיה כזאת. כמו בשוק הדיור והרכב, אולי כדאי לעדכן את המונח ל"פוליטיקה כחדשה".

"הוא האמי זה בא, ראש הממשלה הבא"

הקלאסיקה המוזיקלית הזו מלבה את היצרנים ומעלה את מורל התומכים. אלא שעם השנים היא הפכה פחות אקסקלוזיבית וסלקטיבית, ומיצירה שהושמעה רק לעבר יחידים סגור

לה שבאמת יכלו להגשים את התקווה שמושמעת בה, היום היא מקדמת גם סתם עסקנים וזטרים עם חלב על העניבה. לפעמים זה אכן יהיה ראש הממשלה הבא, ולפעמים זה בקושי משוריין בלתי מוכה. יש לפתח מנגינות וסיסמאות נוספות, שיתאימו לתפקידים זוהרים פחות: "הוא האמי זה בא, ראש המפלגה המורדת הבא"; "הוא האמיפה היא מוקמה, מתחת לאחוז החסימה"; "הוא האמי מדליק? חיים כהן שר בלי תיק"; "הוא האמי מייא חתול – הוא ברשימת חיסול"; "הוא האמי פלה? משורינת בש"פלה"; וכמובן, "הוא האמי זה בא? אני באמת שואל כי אין לי מושג מי זה".

"ידידי, אני מסתובב ברחבי הארץ ובכריפריה ואנחנו חזקים מאוד בשטח"

מדובר באדם שלא יצא מתל אביב כבר שנים, יש לו נהג ואוטו עם וילונות, והשטח היחיד שהוא מסתובב בו זה האולפן של אופירה וברקו.

"אני לא מחפש סידור עבודה" / "יכולתי לעשות עכשיו לביתי" / "היתה לי קריירה מצוינת ועשיתי גם אקזיט יפה ואני בסך הכל רוצה לתרום לטובת הכלל"

כולם נכונים, אילו נאמרו על ידי גיל שוויד או זיו אבירם, ולא על ידי עסקן שפשט רגל אחרי שייבא לארץ מכולה של חדיאופנים חשמליים.

"תראה, חיים הוא בחור טוב, אבל..."

הוא טמבל גמור, שהדבר הכי טוב שיכול לקרות לו זה שיעזוב את הפוליטיקה ויפתח קו לחלוקת פיתות.

"אני מכבד מאוד את הגברת את ציבורה לבני"

אני מתעב את הגברת לבני, ולכן מכנה אותה בשם של סבתא שגרה בדיר מוגן בגבעתיים. כשפוליטיקאי קורא ליריבו בשמו המלא, כולל תוספות, לא מדובר בהפגנת בקיאות בעץ המשפחתי של המועמד, אלא בהבעת זלזול מתנשא. שימו לב שהתוספות הנ"ל מופנות בעיקר לנשים. למשל, "הגברת מירי רגב סיבוי עשתה המון דברים חשובים", משמעו – "היא הרסה את המדינה, ושלא תשכח שלפני הנישואים היא היתה סיבוי, אז שלא תעוף על עצמה עם הרגב".

לעומת זאת, כשפוליטיקאי מוסיף לעצמו שם, זה בדרך כלל כי הוא רוצה להרגיש מוצא מסוים, שממש במקרה

גם עשוי לעזור לו בקלפי. ע"ע אריה מכלוף רדעי ומיקי מכלוף זוהר. אני ממליץ למועמדים נוספים לקפוץ על הטרגה. למשל, אבי יענקלביץ' גבאי, בני צנעני גנץ, או יאיר מלאסה טגניה לפיד.

"הגעתי מלמטה, עשיתי הכל בעשר"

אצבעות, לא נולדתי עם כפית זהב בפה – אני לא נסיר, ואבא שלי זה לא בגין – לכן הייתי צריך להתקדם דרך ועד העובדים, כך שאם אתם חושבים שאני אתעסק בפרפורמות ובייעול של המערכת, תחשבו שוב.

"אני מציע לא להאמין לסקרים"

חוץ מאשר לסקר מלפני חודש, שנערך בקרב מדגם מייצג של בני משפחתי, שבו אני יוצא מנהיג ישר וכרייזטי שיביא את השלום.

"אני לא עוסק בפרשנות" / "אני לא משיא עצות לאחרים"

אמנם אנחנו באותה מפלגה, אבל אני לא מדבר איתו כבר שנתיים ומאחל לו שאחרי הבחירות הוא בעצמו יהפוך לפרשן.

"אני לא עוסק באיזה תפקיד אקבל אחרי הבחירות"

אני עוסק רק בזה, וכדאי מאוד לראש הממשלה להתעסק בזה גם, אחרת אני אגמור אותו במרכז.

"עתידי ילדינו"

אני עומד לקשקש משהו על דבר שאמור לקרות הרבה אחרי שלא אהיה פה, אז מה אכפת לי להגיד? ממילא לא תוכלו לברוק.

"זו לא השאלה"

אין לי תשובה, ושכחתי את דף המסרים במכנסיים שהי לכו לכביסה.

"הבוחר אמר את דברו"

לצערי, הבוחרים בשטח בחרו בניגוד לדעתי אנשים ממש לא ראויים, אבל מה אני יכול לעשות. לזה מתווסף לעיתים הביטוי "הציבור לא מטומטם" – כלומר, הציבור מטומטם, ואני עוד יותר מטומטם שבחרתי במקצוע הזה. ●

yairn@israelhayom.co.il